

Sygn. akt I C 522/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 marca 2017 roku

Sąd Okręgowy w Częstochowie I Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Jacek Włodarczyk

Protokolant: Agata Płaczkowska

po rozpoznaniu w dniu 6 marca 2017 roku w Częstochowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.A. w W.

przeciwko pozwanej K. K.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej K. K. na rzecz powoda (...) S.A. w W. kwotę 395.255,82 zł (trzysta dziewięćdziesiąt pięć tysięcy dwieście pięćdziesiąt pięć złotych osiemdziesiąt dwa grosze) wraz z odsetkami umownymi naliczanymi od kwoty 386.236,95 zł od dnia 22 marca 2016r do dnia zapłaty w wysokości 6,64% w stosunku rocznym z zastrzeżeniem, iż odsetki nie mogą przekraczać w stosunku rocznym dwukrotności sumy stopy referencyjnej NBP i 5,5 punktów procentowych, oraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie naliczanymi od kwoty 9.003,87 zł w wysokości 7% w stosunku rocznym od dnia 22 marca 2016 roku i kolejnymi ustawowymi odsetkami za opóźnienie w razie zmiany ich wysokości do dnia zapłaty;
2. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1.181,60 zł (jeden tysiąc sto osiemdziesiąt jeden złotych sześćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygnatura akt I C 522/16

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 22 marca 2016 roku skierowanym do Sądu Rejonowego(...) w L. złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym powód (...) S.A w W. domagał się zasądzenia od pozwanej K. K. kwoty 395.255,82 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości 6,64% od kwoty kapitału 386.236,95zł, z odsetkami ustawowymi od kwoty odsetek umownych za okres korzystania z kapitału i z odsetkami ustawowymi od kwoty odsetek karnych, wszystkie odsetki liczone od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Powód wnosił również o zasądzenie na jego rzecz od pozwanej kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu, po jego sprostowaniu i uzupełnieniu pismem z dnia 26 września 2016 r. (k. 12), powód wskazał, że zawarł z pozwaną w dniu 24 marca 2006 roku umowę kredytu hipotecznego. Strona pozwana nie wywiązała się z ciążącego na niej zobowiązania terminowego dokonywania spłat w wysokościach ustalonych w umowie. W związku z brakiem zapłaty zaległych rat powód wypowiedział przedmiotową umowę stawiając całą należność w stan wymagalności. Pomimo wezwania pozwanej do zapłaty pismem z dnia 25 września 2016 r., pozwana nie spłaciła wymagalnej wierzytelności. Powód wystawił wyciąg z ksiąg banku, który określa stan i wymagalność

zadłużenia strony pozwanej. Powyższym pismem powód doprecyzował także żądanie odsetek, wskazując wysokość (stopę procentową) odsetek umownych i karnych.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym z dnia 13 października 2016 r. Sąd Okręgowy w C. w sprawie I Nc (...) nakazał pozwanej K. K., aby zapłaciła powodowi (...) S.A. w W. kwotę 395.255,82 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości 6,64% w stosunku rocznym ale nie więcej niż czterokrotność stopy lombardowej NBP naliczanymi od kwoty 386.236,95 zł od dnia 22 marca 2016 r. do dnia zapłaty, oraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w wysokości 7% w stosunku rocznym od dnia 22 marca 2016 roku i kolejnymi ustawowymi odsetkami za opóźnienie w razie zmiany ich wysokości do dnia zapłaty naliczanymi od kwoty 9.003,87 zł wraz z kwotą 431,60 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania, w terminie dwóch tygodni od dnia doręczenia nakazu zapłaty.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana K. K. wniosła o uchylenie nakazu zapłaty i oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwana podniosła, że w okresie wypowiedzenia umowy kredytu hipotecznego zawartego z powodem dokonała wpłaty kwoty zaległości w łącznej kwocie 1.672,75 CHF oraz 60 zł, jej zdaniem była to jedyna kwota jaka musiała być wpłacona na rachunek kredytu aby termin biegu wypowiedzenia została przerwany, a wypowiedzenie nie weszło w życie. Wpłacenie tej kwoty w całości zaspokajało roszczenie powoda wskazane w wypowiedzeniu. Jakkolwiek w treści oświadczenia o wypowiedzeniu zawarto zapis, w którym Bank przypominał o terminowym regulowaniu rat zapadających w okresie wypowiedzenia, nie mniej jednak zdaniem pozwanej przypomnienie to nie pozostaje w związku z wypowiedzeniem, Bank „przypominał” o uregulowaniu rat bieżących, a nie wymagał ich uiszczenia. Nadto pozwana podniosła, że dokonana przez nią wpłata stanowiła nadpłatę i pokrywała w części jedną z dwóch zaległych raty kapitałowo-odsetkowych. W ocenie powódki także z tego powodu wypowiedzenie zawartej umowy jest nieuzasadnione, gdyż pozostaje w sprzeczności z § 11 pkt 2 łączącej strony umowy, gdzie wskazano, że wypowiedzenie umowy kredytu może nastąpić w przypadku niespłacenia przez kredytobiorcę dwóch rat kapitałowo-odsetkowych.

1. Ustalenia faktyczne

W dniu 24 marca 2006 r. pozwana K. K. zawarła z (...) S.A. w K. (poprzednikiem prawnym powódki (...) S.A. w W.) umowę kredytu hipotecznego o nr (...) indeksowanego do waluty obcej. Na tej podstawie Bank udzielił pozwanej kredytu w kwocie 292.890,00 zł indeksowanego kursem CHF na warunkach określonych w umowie kredytu hipotecznego oraz w „Regulaminie do umowy kredytu hipotecznego”, na okres 30 lat, z obowiązkiem spłaty w 360 miesięcznych równych ratach kapitałowo-odsetkowych na pokrycie części ceny nabycia nieruchomości (§1 ust. 1, 2 i 3 lit. a umowy kredytu). W §1 ust. 3 lit. b, c, d, strony ustaliły opłaty i prowizje na rzecz Banku z tytułu przyznanego kredytu, które zostały ujęte w kwocie kredytu. Zgodnie z § 4 ust. 1 umowy postanowiono, że wysokość zobowiązania będzie ustalana jako równowartość wymaganej spłaty w walucie indeksacyjnej – po jej przeliczeniu wg kursu sprzedaży walut określonego w Bankowej tabeli kursów do waluty wyrażonej w umowie – obowiązującego w dniu spłaty. W § 4 ust. 4 umowy pozwana zobowiązała się dokonać w okresie objętym umową spłaty rat kredytu i odsetek w terminach i kwotach według aktualnego harmonogramu spłat. Każdorazowy harmonogram określał wysokość rat kredytowych przez okres dwóch lat spłaty kredytu. W § 6 ust. 1 i 3 zawarto zapis, że oprocentowanie kredytu jest zmienne i na dzień sporządzenia kredytu wynosi 2,767% w skali roku, na które składa się suma obowiązującej stawki DBF i stałej marży Banku, która wynosi 1,65% , szczegółowe zasady i terminy zmian oprocentowania określał regulamin oraz, że naliczone odsetki karne są nie większe niż odsetki maksymalne. W § 11 ust. 2 lit. a strony ustaliły, że w razie stwierdzenia przez Bank, że warunki udzielenia kredytu nie zostały dotrzymane, a w szczególności w przypadku niespłacenia dwóch rat odsetkowych lub odsetkowo-kapitałowych Bank może : wypowiedzieć umowę kredytu w całości lub w części, w ust. 3 wskazano, że okres wypowiedzenia wynosi 30 dni. Zgodnie z § 11 ust. 4 po upływie okresu wypowiedzenia Kredytobiorca został zobowiązany do niezwłocznego zwrotu wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami należnymi Bankowi za okres korzystania z kredytu. W § 13 ust.1 postanowiono, że w sprawach nieuregulowanych umową kredytu stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego, Prawa bankowego oraz „Regulaminu” stanowiącego integralną część umowy. Zgodnie z harmonogramem spłat od 31 marca 2015 r. do 28 lutego 2017 r.

miesięczna rata kapitałowo – odsetkowa została określona w wysokości 419,01 CHF i miała być płatna do każdego ostatniego dnia miesiąca.

(dowód: odpis umowy kredytu hipotecznego z dn. 24.03.2006 r. k. 36 –39, kopia Regulaminu produktu „Kredyt Hipoteczny Dom” k. 71-79, odpis z KRS dot. powoda k. 17-33, 104-109)

Zgodnie z zawartą umową powodowy Bank postawił do dyspozycji pozwanej przyznany jej kredyt gotówkowy. Pozwana dopuściła się zaległości w spłacie wymagalnej raty kapitałowo-odsetkowej w dniu 1 czerwca 2015 r., nie dokonując płatności raty kredytu za maj 2015 r., nie dokonała również płatności kolejnych rat za czerwiec, lipiec i sierpień 2015 r. W związku z tym w dniu 25 września 2015 r. powodowy Bank wypowiedział pozwanej umowę kredytu hipotecznego. Na dzień 25 września 2015 r. zadłużenie z tytułu nieuiszczonego kapitału wynosiło 1431,13 CHF, z tytułu odsetek kapitałowych 236,47 CHF, z tytułu odsetek karnych 5,15 CHF. Pismem z dnia 25 września 2015 r. (doręczonym pozwanej w dniu 15 października 2015r.) Bank złożył pozwanej oświadczenie o wypowiedzeniu umowy kredytu hipotecznego z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia, zastrzegając, że w następnym dniu po upływie okresu wypowiedzenia, całość środków kredytowych wraz z odsetkami i kosztami staje się natychmiastowo wymagalna i podlega zwrotowi. W treści wypowiedzenia zawarto również zapis, że Bank „rozważy możliwość cofnięcia oświadczenia o wypowiedzeniu” w przypadku uregulowania w okresie wypowiedzenia całości zaległości obejmujących kwoty 1.431,13 CHF (należność kapitałowa), 236,47 CHF (odsetki kapitałowe), 5,15 CHF (odsetki karne) i 60,00zł (koszty i opłaty). Zamieszczono także zapis, że Bank przypomina również o terminowym uregulowaniu bieżącej raty kredytu, której termin płatności przypada w okresie wypowiedzenia. Pozwana wpłaciła w dniu 12 listopada 2015 r. na rachunek kredytu kwotę 1672,75 CHF oraz 20,78 CHF tytułem zaległości wskazanych w piśmie, nie dokonała natomiast – zgodnie z harmonogramem spłaty, dwóch kolejnych, wymagalnych rat w okresie biegu wypowiedzenia umowy kredytu tj. za wrzesień i październik 2015 r. W związku z upływem 30-sto dniowego okresu wypowiedzenia umowy kredytu w dniu 16 listopada 2015 r., kwota kredytu została przewalutowana i postawiona w stan natychmiastowej wymagalności. Pismem z dnia 12 lipca 2016 r. Bank wezwał pozwaną do ostatecznej zapłaty dłużnej kwoty wynikającej z zobowiązania z tytułu zawartej umowy kredytu hipotecznego, powódka nie dokonała spłaty zadłużenia. W dniu 21 marca 2016 r. (poprzedzającym dzień wniesienia pozwu) powodowy Bank wystawił wyciąg z ksiąg banku stwierdzający zadłużenie pozwanej, na które składa się kwota 386.236,95 zł stanowiąca należność główną, kwota 145,18 zł stanowiąca skapitalizowane odsetki umowne za okres korzystania z kapitału w wysokości 3,32% od dnia 12.11.2015 r. do dnia 18.11.2015 r. oraz kwota 8.858,69 zł stanowiąca skapitalizowane odsetki za opóźnienie w wysokości 10,00% od dnia 12.11.2015 r. do dnia 21.03.2016 r. oraz kwota prowizji 15 zł.

(dowód: wyciąg z ksiąg banku k. 40, odpis oświadczenia o wypowiedzeniu umowy kredytu z dn. 25.09.2015 r. z dowodem doręczenia pisma pozwanej k. 40-44, rozliczenie umowy kredytu k. 49-70, rozliczenie umowy kredytu przed wypowiedzeniem i po wypowiedzeniu k. 11-142)

W trakcie obowiązywania umowy kredytu, w okresie poprzedzającym jego wypowiedzenie, powódka kilkakrotnie popadała w zwłokę w płatnościach rat kredytu. W związku z zaległościami w spłacie kredytu powodowy Bank kierował do powódki pisemne oświadczenia o wypowiedzeniu umowy kredytu, pozwana każdorazowo po otrzymaniu tych oświadczeń, dokonywała spłaty całości kwoty wskazanej w wypowiedzeniu łącznie z ratami kredytu, które stawały się wymagalne w trakcie trwania okresu wypowiedzenia. Cofnięcie skutków wypowiedzenia następowało na wniosek pozwanej. Treść poprzednich oświadczeń o wypowiedzeniu i ostatniego oświadczenia o wypowiedzeniu, wskutek którego doszło do rozwiązania umowy kredytu jest tożsama: zawiera zapis o rozważeniu przez Bank możliwości cofnięcia wypowiedzenia w przypadku uregulowania w okresie wypowiedzenia całości zaległości oraz przypomnienie o terminowym uregulowaniu bieżących rat kredytu w okresie wypowiedzenia, różnica dotyczy jedynie dłużnych kwot, do zapłaty których pozwana była wzywana.

(dowód : kopia oświadczeń o wypowiedzeniu k. 176-186)

Regulamin do umowy kredytu hipotecznego nie zawierał regulacji na temat wypowiedzenia umowy kredytowej i skutków spłaty zadłużenia dla ważności wypowiedzenia i dalszych konsekwencji z tego wynikających.

(dowód: kopia regulaminu produktu Kredyt Hipoteczny Dom k. 71-79)

2. Ocena dowodów

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie wskazanych wyżej dowodów z dokumentów, których autentyczność nie budziła w ocenie Sądu żadnych wątpliwości. Sąd dał zatem wiarę dowodom z powołanych dokumentów, ponieważ dowodzone nimi okoliczności faktyczne były niesporne. Pozwana nie kwestionowała rozliczenia kredytu oraz istnienia zadłużenia przed złożeniem oświadczenia o wypowiedzeniu i po tym fakcie, wyliczenie to nie zostało zakwestionowane przez pozwaną co do wysokości dokonywanych wpłat, okresów dokonywanych wpłat, sposobu ich zaliczania i wyliczenia ogólnej zaległości. Powódka na rozprawie (k. 161) przyznała również wysokość rat wyrażonych w walucie obcej i przeliczonych na złotówki.

Sąd uznał więc za udowodnione istnienie zobowiązania pozwanej w wysokości wynikającej z dokumentów prywatnych, które mając na uwadze profesjonalizm podmiotu - Banku sporządzającego te dokumenty, nie budzą zastrzeżeń. Zgodnie z treścią art. 245 kpc - dokument prywatny stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Przedłożone przez stronę powodową dokumenty są dokumentami prywatnymi, co nie oznacza, że pozbawione są mocy dowodowej. Treść tych dokumentów nie została zakwestionowana przez pozwaną i dlatego stanowiła źródło wiadomości o okolicznościach faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia. Przedłożone rozliczenia i raporty są szczegółowe, nie zawierają błędów matematycznych, pozwana nie wskazała żadnych wad, błędów tych wyliczeń, dlatego Sąd na nich się oparł ustalając wysokość roszczenia powoda.

Pozwana w sprzeciwie od nakazu zapłaty i pismach procesowych podważała skuteczność wypowiedzenia umowy kredytu i dalszych konsekwencji w postaci rozwiązania umowy kredytowej, wykazując, że spłaciła w okresie wypowiedzenia zadłużenie, zatem wypowiedzenie nie powinno wejść w życie. Okoliczność ta była sporna pomiędzy stronami.

3. Ocena prawna

Roszczenie powoda zostało należycie wykazane od strony ustaleń faktycznych, które w świetle przepisów prawa materialnego, uzasadniały jego zasądzenie w całości.

Zgodnie z art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Jak wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego pozwana K. K. zawarła z powodowym Bankiem umowę kredytu hipotecznego gotówkowego w łącznej kwocie 292.890,00 zł, który zobowiązała się spłacać w 360 miesięcznych ratach, w wysokości i terminach określonych w harmonogramie spłaty kredytu.

Pozwana mimo przyjęcia na siebie takiego zobowiązania (§1 pkt 2 umowy kredytu, §19 pkt 1 Regulaminu do umowy kredytu) w pewnym momencie zaniechała dokonywania regularnej płatności rat, dotyczyło to rat kredytu za miesiąc maj, czerwiec, lipiec i sierpień 2015 r. Powyższe zaniechanie stanowiło naruszenie przez powódkę postanowień zawartej umowy. W konsekwencji doprowadziło to do opóźnienia w płatności i powstania zaległości uprawniającej Bank do wypowiedzenia umowy - zgodnie z §11 ust. 2 lit a. Z regulacji tej wynika, że w przypadku niespłacenia dwóch rat odsetkowych lub odsetkowo – kapitałowych Bank może wypowiedzieć umowę kredytu w całości lub w części. Pozwana nie dokonała natomiast płatności czterech rat. W związku z tym, wbrew jej twierdzeniom, istniały przesłanki do skutecznego złożenia oświadczenia woli przez powoda o wypowiedzeniu umowy kredytu. Strona powodowa skorzystała z tego uprawnienia, na dzień wypowiedzenia tj. 25 września 2015 r. istniały przesłanki do złożenia wypowiedzenia. Wypowiedzenie umowy kredytu – po upływie 30 dniowego okresu, skutkowało natomiast wymagalnością wszystkich wynikających z niej należności. Wskazane okoliczności w sposób jednoznaczny wynikają

z dokumentów przedstawionych przez stronę powodową. Wbrew stanowisku pozwanej, nie zawierają one żadnych odstępstw w tym zakresie. W §11 ust. 4 zawarto zapis, że po upływie okresu wypowiedzenia umowy kredytu Kredytobiorca jest obowiązany do niezwłocznego zwrotu wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami należnymi Bankowi za okres korzystania z kredytu, natomiast zgodnie z § 13 ust.1 umowy przepisy innych aktów, w tym m.in. Regulaminu znajdują zastosowanie dopiero wtedy, gdy dane zagadnienie nie zostało uregulowane w umowie. Z powyższych zapisów umownych (§11 ust. 2 lit a., §11 ust. 4) wynika, że zarówno kwestia przesłanek wypowiedzenia jak i skutków tego oświadczenia woli była wyczerpująco uregulowana w łączącej strony umowie. Niezależnie od tego należy podkreślić, że żadnego odstępstwa w omawianej sytuacji nie zawiera Regulamin do umowy kredytu. Pozwana błędnie interpretuje treść §16 ust. 3 Regulaminu. Nie zawęża on bowiem rozumienia pojęcia należności tylko do należności objętych oświadczeniem o wypowiedzeniu i wprost tam wskazanych, ponieważ brak takiego zapisu. Wskazany przepis mówi ogólnie o należnościach wobec Banku, przez co należy rozumieć wszystkie należności (wymagalne). Tym samym Bank był uprawniony do wezwania do zapłaty i przewalutowania kredytu, skoro pozwana nie uregulowała wszystkich wymagalnych rat, czemu nie przeczy. Jako gołosłowne należy natomiast uznać twierdzenia pozwanej, że w umowie kredytu oraz regulaminie był zapis z którego wynika, że w wypadku gdy kredytobiorca spełni warunki wskazane w wypowiedzeniu to wypowiedzenie traci moc i nie powoduje rozwiązania umowy kredytowej. Powyższego zapisu brak w treści obu dokumentów, a pozwana nie przytoczyła wprost jego treści i nie wskazała gdzie konkretnie został zawarty.

Wbrew twierdzeniom pozwanej powodowy Bank nie naruszył treści przepisów o wypowiedzeniu umowy kredytu. Powódka błędnie odnosi właściwy w tym zakresie zapis §11 ust. 2 lit a umowy do stanu faktycznego na dzień rozwiązania umowy kredytowej, podczas gdy zaległość w spłacie kredytu uzasadniająca wypowiedzenie umowy badana jest na dzień sporządzenia oświadczenia o wypowiedzeniu, a nie rozwiązania umowy kredytu. Tym samym decydujące znaczenie ma saldo zadłużenia na dzień 25 września 2015 r. (sporządzenie oświadczenia o wypowiedzeniu), a nie na dzień 16 listopada 2015 r. (rozwiązanie umowy). Jest natomiast niekwestionowanym, że w dniu 25 września 2015 r. kapitał wymagalny wynosił 1431,13 CHF, odsetki kapitałowe wymagalne 236,47 CHF, natomiast rata odsetkowo-kapitałowa w tym okresie była ustalona w wysokości 419,01 CHF. Tym samym na dzień sporządzenia wypowiedzenia zaległości pozwanej przekraczały dwukrotność raty kredytowej, a co za tym idzie istniały przesłanki do wypowiedzenia umowy kredytu.

Jako nieskuteczny należy także uznać zarzut, że w trakcie trwania umowy powodowy Bank zmienił treść oświadczenia o wypowiedzeniu umowy w zakresie skutków wypowiedzenia w stosunku do wcześniej kierowanych do pozwanej pism tego samego rodzaju, co w ocenie pozwanej stanowiło zmianę zasad dokonywania wypowiedzenia w trakcie trwania umowy, a tym samym miało świadczyć o wadliwości złożonego przez powódkę oświadczenia woli w tym przedmiocie. Strona powodowa przedłożyła dodatkowe dokumenty w postaci kierowanych wcześniej do pozwanej oświadczeń o wypowiedzeniu umowy kredytu. Zestawienie treści wypowiedzenia z dnia 25 września 2015 r. z treścią wypowiedzeń sprzed tej daty nie pozostawia żadnych wątpliwości co do tego, że ich treść jest tożsama co do konsekwencji wypowiedzenia i wezwania do zapłaty bieżących rat kredytu w okresie wypowiedzenia. We wszystkich wezwaniach powodowy Bank wskazywał, że „rozważy” możliwość cofnięcia wypowiedzenia oraz przypominał o terminowym uregulowaniu bieżących rat kredytu. Wbrew twierdzeniom pozwanej, w wypowiedzeniach kierowanych do pozwanej nie zawarto zapisu, że zapłata zadłużenia anuluje wypowiedzenie. Powyższe ustalenia świadczą, że w wypadku wcześniejszych oświadczeń o wypowiedzeniu Bank korzystał z przysługującego mu prawa do cofnięcia wypowiedzenia, ponieważ pozwana uregulowała całość zadłużenia (łącznie z ratami bieżącymi), nie stanowiło to jednak w żadnym razie warunku skutecznego cofnięcia wypowiedzenia, ponieważ zapisy łączącej strony umowy i regulaminu nie przewidywały sytuacji warunkowego wypowiedzenia. Stanowisko pozwanej i przedstawiona argumentacja w istocie sprowadzają się więc do zarzutu, że Bank przy ostatnim wypowiedzeniu umowy kredytu pozwanej nie postąpił analogicznie jak we wcześniejszych przypadkach wypowiedzenia. Podkreślić zatem należy, że uprzednie każdorazowe cofnięcie wypowiedzeń kierowanych do pozwanej było wyrazem dobrej woli Banku, a nie jego obowiązkiem. Pozwana nie przedstawiła żadnego dowodu, z którego wynikałoby że zawarła z powodowym Bankiem porozumienie w zakresie wycofania skutków wypowiedzenia. Ponadto, zgodnie z § 13 pkt 2 umowy kredytu, wszelkie zmiany umowy wymagały pod rygorem nieważności formy pisemnej, w postaci aneksu do umowy. Bez zmiany umowy, pozwana nie mogła

zakładać, że kilkukrotne anulowanie przez bank oświadczenia o wypowiedzeniu, oznacza zmianę zasad wypowiedzenia umowy kredytu.

W związku z tym argumentacja powódki o spłacie zadłużenia i jego skutkach jest irrelevantna dla zasadności wypowiedzenia, albowiem spłata zadłużenia mogła jedynie prowadzić do rozważenia wycofania przez powoda skutków wypowiedzenia. Na marginesie należy jedynie podnieść, że uiszczona przez pozwaną kwota należności, nie stanowiła spłaty całego wymagalnego w tej dacie zobowiązania wobec Banku, co nie było przedmiotem sporu.

Trzeba też dodać, że oświadczenie o wypowiedzeniu umowy kredytu zostało złożone i doręczone pozwanej przed datą 27.11.2015r, zatem do oceny warunków formalnych wypowiedzenia nie stosuje się przepisów prawa bankowego (art. 75 ust 1), w brzmieniu obowiązującym od 27.11.2015r.

Należało zatem uznać, iż okoliczności powstania roszczenia i jego wymagalność zostały w niniejszej sprawie wykazane zgodnie z ciężarem dowodu. Pozwana nie kwestionowała wyliczeń zadłużenia sporządzonych przez wierzyciela.

Mając na uwadze powyższe rozważania, w ocenie Sądu powód udowodnił żądanie pozwu, co do zasady i co do wysokości, w związku z czym Sąd uwzględnił roszczenie w całości.

W oparciu o postanowienia umowy kredytu nr (...) - § 1, § 4, § 11 oraz Regulaminu do umowy kredytu - §2, §7, §11, rozdziału 4 od §12 do §16, rozdziału 6 od §19 do 21, rozdziału 8 od §26 do §29, rozdziału 9 - § 30, sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę żadaną w pozwie tj. 395.255,82 zł, przy czym od kwoty 386.236,95 zł z umownymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu, czyli 22.03.2016 r. (data wniesienia pozwu do e-sądu) w wysokości 6,64% w stosunku rocznym. Zamieszczono także zastrzeżenie, że odsetki umowne nie mogą przekraczać w stosunku rocznym dwukrotności sumy stopy referencyjnej NBP i 5,5 punktów procentowych. Podstawę prawną rozstrzygnięcia o odsetkach stanowi przepis art. 481 § 1, § 2 § 2¹ k.c.

Od dochodzonych skapitalizowanych odsetek w łącznej kwocie 9.003,87 zł zasądzono ustawowe odsetki za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu, czyli od dnia 22.03.2016 r. Orzeczono na podstawie art. 482 § 1 k.c.

4. Koszty procesu.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie 98 § 1 k.p.c. Pozwana przegrała proces w 100 %, co skutkowało zasądzeniem od niej na rzecz powoda całości poniesionych przez niego kosztów procesu w kwocie 1 181,60 zł, na które składa się opłata sądowa od pozwu w kwocie 1000 zł, koszt notarialnie uwierzytelnionych dokumentów przedłożonych do sprawy w kwocie 147,60zł oraz koszt pełnomocnictw w kwocie 34 zł.